

TA-79. De af aftalerne, som de øvrige EF-lande er parter i, skal som følge heraf tiltrædes af Grækenland, eventuelt ved indgåelse af særlige protokoller med de pågældende tredjelande. Grækenland bliver samtidig part i interne aftaler, som er indgået i tilknytning til de eksterne aftaler.

Hvad specielt angår igangværende eller kommende forhandlinger, typisk i internationale organisationer, indebærer art. 4, at Grækenland er forpligtet til at tilslutte sig allerede vedtagne fælles holdninger.

Art. 5, som indeholder en henvisning til EØF-traktatens art. 234 og EURATOM-traktatens art. 105 og 106, vedrører internationale aftaler m.m., som Grækenland har indgået før tiltrædelsesdatoen. Gyldigheden af sådanne aftaler berøres ikke af bestemmelserne i de oprindelige traktater, men det påhviler Grækenland at bestræbe sig på at fjerne eventuelle uoverensstemmelser mellem disse internationale aftaler og fællesskabsbestemmelserne. Som tilfældet var for de tre nye EF-lande i 1973, vil det især være nødvendigt for Grækenland at søge ændringer gennemført i aftaler, der berører handelsspørgsmål. Rene handelsaftaler må således helt bringes til ophør.

Art. 6-8 vedrører betingelserne for ændringer af bestemmelserne i Akten.

I art. 6 fastsættes, at Aktens bestemmelser, medmindre andet er fastsat i denne, kun kan ændres efter reglerne i de oprindelige traktater om ændring af disse. TA-79 kan derfor kun ændres efter ratifikation af alle medlemsstater.

Art. 8 fastslår dog, at Aktens tilpasningsbestem-

melser for retsakter vedtaget af institutionerne har samme juridiske status og er underkastet samme regler som de bestemmelser, de ændrer eller ophæver. Dette indebærer, at der i en række tilfælde vil kunne foretages ændringer af sådanne bestemmelser med kvalificeret eller almindeligt flertal.

I art. 7 fastsættes, at de af institutionernes retsakter, for hvilke der i TA-79 fastsættes overgangsbestemmelser, bevarer deres juridiske status. Dette betyder, at ændringer af retsakter også efter den 1. januar 1981 kan foretages efter bestemmelserne for de pågældende retsakter selv, d.v.s. for en række retsakters vedkommende med kvalificeret eller almindeligt flertal.

I den afsluttende art. 9 fastslås det tidligere nævnte hovedprincip, at de i Akten med tilhørende bilag og protokoller fastsatte overgangsbestemmelser udgør undtagelser fra det generelle princip om Grækenlands fulde anvendelse af bestemmelserne i de oprindelige traktater og i EF-retsakterne fra tiltrædelsesdatoen den 1. januar 1981.

I denne artikel fastsættes endvidere, at medmindre andet udtrykkeligt er bestemt i Akten, ophører anvendelsen af overgangsforanstaltningerne den 31. december 1985.

Denne generelle overgangsperiode på 5 år svarer til overgangsperioden i forbindelse med Danmarks, Irlands og UKs tiltrædelse. På enkelte områder inden for sektorerne landbrug og fri bevægelighed for arbejdstagere er dog fastsat en overgangsperiode på 7 år, ligesom der på en række områder er fastsat overgangsordninger af kortere varighed end 5 år.